

A FRANÇA CREIX LA INQUIETUD...

Malgrat les seguretats donades a Delbos per Bova Scoppa, els diaris segueixen afirmant que Itàlia fa grans preparatius militars i que hi ha 50.000 italians preparats per a sortir cap a Espanya, que s'ajuntarien als avions i material de guerra que ha estat i continua trametent-se...

Aquest estat d'ànim dona peu a les gestions que es fan per tal de reobrir la frontera dels Pirineus

A Londres, davant l'eventualitat d'una resposta negativa a la nota franco-britànica, ja es fan preparatius

Londres, 7. — En aquesta capital hi ha, ahir, una intensa activitat diplomàtica. Les notícies que es rebien, per conducte diplomàtic, sobre l'estat d'esperit del Govern de Roma, l'enorme impressió que ha produït el discurs del President Roosevelt, juntament amb les perspectives que obre per a una col·laboració permanent i efectiva entre les democràcies, i finalment la reacció alemanya a l'actitud de fermesa de França i Anglaterra, donaren temes més que suficients perquè es comentés el moment diplomàtic, considerat com un dels més interessants en molts anys.

En primer lloc se sap que a Londres es fan ja preparatius davant de l'eventualitat d'una resposta negativa d'Itàlia a la nota franco-anglesa. Els senyors Chamberlain i Eden dinaren plegats i es creença general que en aquest àpat es fixà la posició d'Angla-

terra en el cas de la resposta contrària italiana. Els diaris d'esquerra segueixen afirmant que Itàlia fa grans preparatius militars i que, a desgrat de les seguretats donades per Bova Scoppa a Delbos, a Ginebra, hi ha 50.000 italians disposats a sortir cap a Espanya, després dels avions i material de guerra que ha estat i continua essent enviat.

Es clar que aquesta actitud d'Itàlia dona motiu a la creixent inquietud francesa i a les gestions que es fan en el sentit de tornar a obrir la frontera dels Pirineus. Si, a despit de les seguretats de Bova Scoppa i després de les gestions que es fan per tal d'arribar a un acord, persisteix Itàlia en la seva tramesa de tropes i armaments, és que vol apoderar-se, costi el que costi, d'uns punts estratègics indispensables als seus objectius imperialistes.

Al mateix moment que la situació anglo-franco-italiana està en els termes que deixem ressenyats i al moment que el President Roosevelt pronuncia unes paraules transcendents per a una futura col·laboració entre Amèrica i les democràcies europees, a Alemanya la premsa, obeint inspiracions de la Propaganda, comença una campanya colonial reclamant la devolució de les colònies africanes i parlant novament del «robatori» de Versalles. Una vegada més el Reich nacionalsocialista fa creure al seu públic que les colònies són indispensables per a la prosperitat de la nació i que, a més de tractar-se d'una devolució material, el que ells persegueixen és una reivindicació de caràcter moral o sigui la liquidació definitiva de «les cadenes de Versalles».

"Rebutjo la idea de la intervenció armada al conflicte sino-japonès. Però aquesta negativa no vol significar inacció o acceptació passiva i vergonyosa del mal causat", declara Stimson

Una carta que cobreix set columnes del "New York Times"!

LA DECLARACIO DEL DEPARTAMENT D'ESTAT DELS ESTATS UNITS

Es qualificada de "bomba" als cercles japonesos

PERO CREUEN QUE SERA «PLATONICA»

Tòquio, 17. — Als cercles japonesos es qualifica de «bomba» la declaració del Departament d'Estat dels Estats Units, segons la qual el Japó ha violat el Tractat de les Nou Potències. Afegixen que esperaven, evidentment, cert gest del Govern dels Estats Units després del discurs de Roosevelt a Chicago, però confessen haver-se sorprès de la seva instantaneïtat. Dubten, però, de l'acció positiva que pugui seguir a la declaració i esperen que, una vegada més, serà platònica.

¿I, per a aquests «pacifistes», què són els principis democràtics?

Deixar que al Japó assassinin xinesos, o que Itàlia envaeixi Abissínia i que Itàlia i Alemanya envaeixin Espanya?

Washington, 7. — Sis organitzacions pacifistes que fan campanya a favor de la neutralitat, publiquen un comunicat per qual condemnen vehementment el discurs del President Roosevelt a Chicago.

Acusen al President d'arrossegar el país a una guerra seguint la ruta del 1917. Denuncien l'acció col·lecti-

Nova York, 7. — En una carta que publica el «New York Times», la qual ocupa més de set columnes, Henry Stimson, ex-sol-sorreltari d'Estat al Govern Hoover, llança una orda als Estats Units per tal de cooperar als esforços de la S. de N., a fi d'aconseguir detenir la guerra a Xina i organitzar conjuntament amb Anglaterra, l'embargament sobre totes les matèries primeres destinades a les indústries de guerra del Japó.

—En la greu crisi que travessa l'Orient, no hem ni d'enfrontar-nos amb els problemes justos i injustos ni tampoc témer de cooperar amb altres nacions que s'esforcen a mirar els problemes cara a cara.

Stimson afegix que l'actitud passiva no evitarà una guerra a Amèrica, però posarà en perill la seva pròpia pau.

Críticant la llei de neutralitat americana, que qualifica d'immoral i de política de vacil·lació, la qual, en el cas de persistir arrossegaria encara més els Estats Units a la guerra, proposa com a única mesura pràctica que els Estats Units i Anglaterra deixin de subministrar al Japó els materials necessaris a la continuació de les seves operacions militars i navals. Encara que rebutgi la idea de la intervenció armada en el conflicte sino-japonès, Stimson subratlla que «aquesta negativa està lluny de significar que les úniques possibilitats són la inacció o l'acceptació passiva i vergonyosa del mal ocasionat».

El mateix periòdic «New York Times» — que com se sap representa la tendència democràtica —, com a conclusió al discurs de Roosevelt i del comunicat del Departament d'Estat, demana la convocatòria ràpida de la Conferència de les Nou Potències, mentre que el «New York Herald Tribune» — de tendències republicanes — posa en guàrdia l'opinió pública contra el retorn a la «ideologia wilsoniana».

Per a combatre el feixisme, són bones també les armes de l'humor i de la frivolitat. Com no podia menys d'ésser, aquestes són esgrimides per la democràtica Nord-Amèrica, a la qual no impressionen les grans parades hitlerianes. Les germanes McKean, dues conegudíssimes girls, han arribat a Nova York al cap de la delegació de l'«American Legion», d'Ohio, i han desfilat per la Cinquena Avinguda marcant el pas que hom pot veure a la fotografia i que elles asseguren que és el més autèntic pas de l'oca germànica. Ja ens dispensarà von Blomberg si li diem que nosaltres preferim, i de llarg, el pas de l'oca de les girls McKean al que executen els seus soldats. Almenys, aquell no porta cap cua trágica (Keystone)

Han estat rebutjats tots els atacs enemics a l'Alt Aragó

Bolanya, 7. (De l'enviat especial de Fobus.) — Malgrat els diversos intents realitzats per l'enemic per a reconquistar algunes importants posicions preses pel nostre Exèrcit ultimament, i d'una manera especial contra l'Alt de San Quirze i la cota 1.403 a la zona de Lata, tota la línia es manté intacta. Aquests atacs han estat rebutjats completament i s'ha afeblit així el domini nostre.

POLITICA DE CATALUNYA EN FORA

El front d'Aragó i el front europeu

L'altre dia, Geneviève Tabouis parlava al seu diari, «L'Oeuvre» dels catalans que es trobaven a Ginebra al Palau de les Nacions i deia com aquests mantenen una actitud ferma quant a la continuació de l'esforç català en la guerra d'Espanya. No podia ésser d'altra manera. Els catalans som els qui tindrem més a perdre en el cas del triomf de Salamanca. Els soldats catalans, siguin obrers o burgesos, liberals o marxistes, catòlics o lluires, plegats no pas per una ideologia nebulosa, no per un dogma polític maníac, sinó per allò més simple i natural que es diu dret a la vida, dret a les llibertats elementals, dret a parlar la pròpia llengua, dret a treballar i comerciar lliurement. Perquè tots aquests drets en ple ens serien negats en cas d'un triomf de Salamanca.

Aquesta indispensable decisió de defensar-nos contra els qui ens volen destruir com a poble, esclavitzar com a homes i reduir a la misèria com a país productor, no exclou, sinó que exigeix que tinguem el nostre pensament polític particular quant al que ha d'ésser la pau futura, com la vol veure organitzada i per quins camins ràpids i eficients voldria que arribés.

Europa es va adonant d'aquest paper que els catalans han de jugar en la definició del futur espanyol i en els mitjans per arribar a establir la situació a Espanya. I cal dir que hom espera tant en aquest sentit del nostre seny polític, com de la força que tenim a la península.

El diari «Le Peuple», de Brussel·les, recollia fa poc l'opinió d'un d'aquests catalans als quals Mme. Tabouis es referia. El català en qüestió parlava als seus lectors del que seria el que ell en deia una pau catalana. Aquesta no seria en cap cas una pau separada de Catalunya, sinó una pau per a tots els espanyols i hauria de fonamentar-se en el respecte d'aquelles llibertats elementals que hem dit, i en les realitats profundes que es troben dins de cada terra peninsular.

L'autoritat i llibertat d'expressió, de les quals comença a gaudir a Europa la política catalana, està legitimada per l'esforç militar dels catalans al front d'Aragó. És aquesta infanteria catalana, fets dels fills de catalans de tota mena, que, atacant Jaca, permet al pensament polític català de viure i manifestar-se. És el foc dels catalans a Ossa que autoritza a parlar-ne de la pau futura com alguna cosa que depèn de nosaltres.

Saben com els catalans combaten a l'Aragó. Ningú a Europa no atribueix al nostre seny polític una significació egoïsta. Quan diem que fem la guerra només que per a obtenir la pau ho diem amb tanta dignitat com clariïdència. El nostre pacifisme es recolza en la nostra decisió. El nostre seny al front europeu reposa en la nostra força al front d'Aragó.

Nicolau M. RUBIO

Ginebra, 7, dijous (per conferència telefònica).

El President Companys ha estat visitat per Porela Valladares

L'ex-president del Consell de ministres senyor Portela Valladares ha estat aquest matí al Palau de la Generalitat i ha celebrat una conversa amb l'honorable president de Catalunya.

A la secretaria de la Presidència han utilitzat que no hi havien noves d'interès per a la Premsa i han donat compte únicament que el senyor Companys havia rebut en audiència els següents visitants: Tinent coronel Guarnier; director de «La Libertad», Hermosilla; senyors Gómez Huidago i Farreras Duran; alcalde de Rubí i el comitè executiu del Casal d'Esquerra de Catalunya.

L'esport no pot estar al marge de la guerra

La celebració de campionats en les actuals circumstàncies, constitueix un escarni

El company Josep Torrents, esportista de la vella guàrdia, periodista d'una poca, que els afers de la vida portaren primer al periodisme esportiu i que ara l'han dut al periodisme d'informació general, feu ahir una dissertació a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, sobre el tema «Els campionats esportius distreuen la joventut dels problemes de la guerra?»

El tema era d'actualitat i tenia per a nosaltres un al·licient explicable: quan ara fa un any els clubs de futbol començaren a vellugar la cua per tal d'organitzar el Campionat de Catalunya i quan altres federacions seguien el mateix camí, en aquestes pàgines s'avençava iniciar una campanya intensa en contra de la celebració de campionats i competicions oficials. Diguerem: «El campionat que ha de jugar la nostra joventut, és el de la guerra, el nostre camp de joc és la trinxera». I afegirem: «Mentre els germans nostres es batien fins a morir a les trinxeres, és una burla intolerable que a la retroguarda es parli de jugar campionats de futbol».

Això ho deien ara fa un any i de manera persistent, sense desmai, ho hem anat dient durant un any, sense trobar fins ara una sola paraula que ens alenés i ens donés la raó. Al principi, el Comissariat d'Educació Física i Esports, en un gest ple de dignitat, va prendre l'acord de prohibir la celebració del campionat de futbol, però aquest gest no reeixí i els campionats se celebraren.

Ara ha sonat una veu a l'unison amb la nostra, la de Josep Torrents, la mateixa que nosaltres hauríem volgut sentir al nostre costat ara fa un any. Per què no ho va fer aleshores?

Aleshores les amenaces ploraven a la nostra redacció: aleshores, molts aprofitats de la revolució, molts novívols i fanfarronades, molts que no havien fet mai res per la causa de la llibertat, s'atreïren a titllar-nos de feixistes, perquè deien que oposant-nos a la celebració dels campionats oficials, ens oposàvem a la normalització de la retroguarda. Mireu si n'era d'absurd l'argument!

Ara, els professionals de l'esport —ciclistes, boxadors i futbolistes, que les circumstàncies han demostrat que són un llast per a la societat— també diran que Torrents és un feixista perquè ha dit que els campionats en aquestes moments són cosa abominable. Torrents, però, és periodista d'any i també sap, com vulgarment es diu, amb qui es juga els quarts. I en els moments actuals, n'hi ha prou amb què hem manifestat el seu desacord amb el punt de vista sostingut per una institució qualsevol, perquè li plouguin les amenaces i els insults de feixista. Això aducir parlant de coses d'esport.

Les paraules de Torrents foren de contingut, els arguments foren tots els continguts, per la qual cosa la controvèrsia que s'havia iniciat en una vegada acabada la dissertació del conferenciant, no va existir. Torrents en va tenir prou amb plantejar la inoportunitat que els jugadors campionats mentre la guerra consumeix la flor de la nostra joventut per tallar la paraula als qui poguessin haver anat a la conferència, disposats a defensar els campionats en temps de guerra.

De les paraules de Josep Torrents, volem reproduir-ne l'abstracte següent:

«Són incompatibles les competicions i la guerra? Les hem de dividir en dues, en les de competició pura i en les de la pràctica de l'esport, pel mateix esport. Sota el meu punt de vista la primera classe de competicions és absolutament abominable. No pot tenir cap força legal quan tota la joventut catalana està completament mobilitzada i no pot tenir, per tant, el pur esport que significa la paraula «campionat». És un veritable escarni que se celebren campionats, i a més una usurpació per als esportistes que són al front. Jo en pregunto si un flamant campió dels que intenten formar ara, es troba davant d'un combatent i a més si aquest combatent és un invàlid de la guerra. Jo dic que la sensació del combatent serà de fàstic i la del campió... almenys de vergonya.»

Torrents va acabar demanant al Comissariat d'Educació Física de Catalunya i al Comitè Nacional d'Esports, que suprimissin els campionats. Aquest preu, nosaltres venim fent-lo d'un any ençà i, naturalment, ara hem de repetir-lo per tal de sumar-lo al pronunciat ahir pel nostre company Torrents.

L. M.

dients, s'ha vist sorprès per l'actitud avalotada d'alguns funcionaris que, poc conscients del moment que vivim o potser massa sabedors de la seva maniobra feixista, han posat en evidència l'autoritat de l'Ajuntament i la d'aquest Comitè Executiu, llançant-se a actituds impropies d'homens que en la lluita social han assolit la deguda experiència.

Pel que fa a l'Ajuntament, suposem que sabien la situació de descomulgació en la qual s'ha trobat, sigui qui sigui i porti el carnet d'una o altra tendència.

Pel que fa a aquest Comitè Executiu, posa al descobert de tots els seus alts i baixos, que són propis de l'expulsió dels quals que es comprovi que han pres part en l'actitud escabrosa i que sembla totalment condemnada.

DELEGACIÓ DEL CASAL CATALUNYA, DE MADRID

Necessitem urgentment mecànica. Indispensable català. Escriu: ULTIMA HORA, número 710

Flors a la tomba de MACIÀ

Amb motiu de la commemoració de la diada del 6 d'octubre, foren en gran nombre les representacions d'entitats catalanistes d'esquerra i d'altres, i particulars que, malgrat el mal temps, acudiren a retre homenatge al qui fou el primer President de Catalunya, Francesc Macià.

A la tomba on reposen les immortals despulles de l'Avís foren dipositats quatre magnífics ramells de flors de S. E. l'Honorable President de Catalunya, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

Entre les representacions que desfilaron per la plaça de la Fe, recordem el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'Esquerra Republicana i Secretariat General, amb el seu president i diputat al Parlament, Lluís Companys.

LA MISERIA PLANA SOBRE ITALIA

Un Italià que ha passat uns mesos a França i que ha retornat al seu país, que vol mantenir-se en l'òmnium per tal de no donar lloc a represàlies, ha publicat a «Giustizia e Libertà» l'article següent:

«En retornar a Verona el primer que m'han preguntat és: «meus amics ha estat si eren certes les noves que publicava la premsa italiana i les versions que corrien per totes les regions del país, versions que n'hi havia dels capítols feixistes per a ésser escampats arreu, amb motiu d'una suposada situació de desesperació a França».

A Itàlia es vol fer creure que els obrers francesos estan en continua rebel·lia i que el Govern,

incapacitat, arrossega la nació al caos. És clar que això són boies per a l'opinió pública i per a França i exaltar alhora la tasca feixista com a cosa de gran necessitat pel benestar dels obrers.

En fer veure als meus amics la falsedat d'aquestes noves i els trucs emprats per Mussolini em contaren que a primers de juliol d'enguany havia estat col·locada una bomba a la seu del Feix i que els autors de l'atemptat havien tingut en compte que a l'esmentada data es reunien els principals caps de la província. La reunió, improvisadament, va ésser canviada de data i la bomba va esclatar en un indret desert i va ocasionar molt pocs desperfectes.

El Govern per a dissimular va dir que havia estat una explosió de gas, però es feren unes dues-centes detencions.

A certs hostals sub-urbans, que els feixistes no tenen prou valor per freqüentar després de les deu de la nit, he pogut constatar l'interès immens que el poble sentia per la guerra espanyola i pels homes que allà lluiten per la llibertat. El curios del cas és que acabat d'arribar de França i el primer que em preguntaven els camarades és com van els assumptes d'Espanya.

A Verona i tota la província la misèria és molt gran. La impossibilitat de pagar el lloguer ha fet que un gran nombre de desnonats, no trobin allotjament i es vegin obligats a viure a les canteres i a les coves de l'antiga muralla.

Aquests nous troglodites dormen amuntegats entre la més repugnant brutícia i ningú no se'n preocupa. En dies assenyalats acudeixen als convents per tal de rebre mig pa d'almoïna. Si algú es preocupa d'aquest reduït humà és la policia, per a tancar-los a la presó a la més petita oportunitat, i els esbirros de la lleia per a imposar-los el servei militar com a soldats voluntaris per tal de trametre'ls a Franco o al conve a Xina.

A tot el Vèneto, la situació de la classe obrera és d'allò més precària. A Trieste les fàbriques de teixits treballen a horaris reduïts i amb salaris molt baixos.

A Schio la «lanera Rossa» que ocupa als mil obrers, treballa només per a l'exèrcit i la Marina. El mateix s'esdevé amb la «lanera Marzotto», que produeix una quantitat reduïda de gèneres per al consum normal.

Les fonderies i altres indústries de guerra són les úniques que treballen per a la guerra. Les papereres treballen amb plena activitat, però els salaris són molt baixos. Els homes cobren tretze llires al dia i les dones cinc llires.

Misèria, depressió i resignació, constitueixen el tema espiritual d'aquestes poblacions; quan algú protesta de la misèria a què l'ha portat el feixisme ho paga amb la presó i amb privacions de tota mena.

«Què més es pot demanar d'unes Corts que estaven representades la que determinaria les rectificacions que calguessin. Justament jo baso la meua opinió en l'ocorregut a les Corts durant les recents sessions. Potser no s'hagi comentat dejudament aquesta comprovació de l'esperit democràtic del país. El Govern s'havia atribuït en hipòtesis, durant quatre mesos, la confiança del Parlament. Els apremis de la guerra impediren acudir a rendir comptes de la seva gestió».

«Què més es pot demanar d'unes Corts que estaven representades la que determinaria les rectificacions que calguessin. Justament jo baso la meua opinió en l'ocorregut a les Corts durant les recents sessions. Potser no s'hagi comentat dejudament aquesta comprovació de l'esperit democràtic del país. El Govern s'havia atribuït en hipòtesis, durant quatre mesos, la confiança del Parlament. Els apremis de la guerra impediren acudir a rendir comptes de la seva gestió».

PROVES! NEGRIN comenta el discurs de ROOSEVELT

El torpede dirigit contra el «Basilisk» és italià i sols pot pertànyer a la flota submarina italiana

«La guerra s'acabarà abans de la primavera si s'obligués Alemanya i Itàlia a retirar les seves forces d'Espanya»

«Després de la victòria, opino que Espanya seguirà essent una democràcia», diu el cap del Govern

València, 7. — Al Ministeri de Defensa Nacional ha estat facilitada la nota següent:

«La Delegació Marítima d'Alacant ha comunicat que el dimarts, dia 5, a la tarda, fou trobat a la platja de Calpe, a una milla i mitja de Morada, un torpede que fou descobert per un vaixell de pesca i del qual es féu càrrec personal especialitzat que a l'efecte fou tramès a aquell lloc.

Les característiques del torpede són les següents: Longitud, 520 metres; diàmetre, 0'45 metres.

Aquestes característiques corresponen als torpedes de construcció italiana.

Es de nota la circumstància que la troballa tingué lloc a la part de la costa corresponent al lloc on, segons sembla, fou objecte d'un atac el destructor «Basilisk».

«Els submarins italians que porten torpedes de 45 centímetres de diàmetre que fou trobat a Calpe, són el «H-1», el «H-2», el «H-3», el «H-4», el «H-5» i el «H-6» i els «X-2» i «X-3» (minadors), tipus Bernardini. A la flota alemanya no hi ha submarins que portin torpedes de l'esmentat calibre».

COMITE CATALA PRO HOMENATGE A LA URSS

Aquest Comitè ha acordat trametre a tots els alcaldes de Catalunya la lletra següent:

«Ciutadà alcalde: Enguany se celebra a tot el món el vintè aniversari de la Revolució Soviètica. A Catalunya, s'ha format un Comitè Català Pro Homenatge a la U. R. S. S. en el qual són representats totes les organitzacions, partits antifeixistes i tots els estaments vitals de la nostra terra.

Sou pregat de formar a la vostra localitat, un Comitè que compregui totes les entitats i organitzacions antifeixistes, per tal de contribuir a la celebració d'aquest aniversari i de donar-nos compte de la seva constància.

Esperem que com a antifeixista que sou, voldreu donar el màxim relleu a aquestes activitats la que així correspon a la defensa que fa dels nostres drets el poble soviètic.

Salutacions antifeixistes. Pel Comitè Executiu, Antoni Maria Sbert».

Homenatge a la Primera Divisió Mòbil d'Assalt

Fou organitzat per l'Agrupació Professional de Periodistes i hi assistí el President Companys

Anit passada se celebrà, al Palau de la Música Catalana, el festival d'homenatge a la Primera Divisió Mòbil d'Assalt, organitzat per l'Agrupació Professional de Periodistes i en el transcurs del qual fou lliurat a la dita Brigada un Guàrdia Divisió.

El local del Palau de la Música Catalana estava totalment ple. Assistiren el President de Catalunya, Lluís Companys, acompanyat dels consellers Sbert i Vidella, el director general de Seguretat, el delegat general d'Ordre Públic, Pau i Llorens, el cap superior de Policia, Burillo, el coronel d'Assalt, Gómez García, i nombrosos caps i oficials d'Assalt i de l'Exèrcit.

Actuant el rapsoda Manuel Gómez, el tenor Ricard Mayral, el gran cantant Hipòlit Lázaro, la soprano Concepció Oliva i la Banda Municipal de Barcelona. Tots els interpretats foren objecte de grans aplaudiments.

Durant l'intermedi, una senyoreta lliurà el banderí ofert per l'A. P. de F. a la Primera Divisió Mòbil d'Assalt, oferiment que fou agraït en un vibrant parlament pel tinent coronel d'Assalt, Cuevas.

L'acte finalitzà poc després de mitja de la nit. Les autoritats foren acomiadades amb grans aplaudiments.

COOPERATIVA DE CONSUM PER A OBRERS DE PREMSA

Es convoca als afiliats a l'assemblea general extraordinària que tindrà efecte el vinent diumenge, dia 10, al Casal de Cultura i Esport, Consell de Cent, 263, a dos quarts d'onze del matí, de primera convocatòria, i a les onze de segona.

Ordre del dia:

1. Lectura de l'acta anterior.

2. Nomenament de mesa de discussió.

3. Gestió del Consell Directiu.

4. Afers administratius.

5. Reglamentació dels torns per a la venda.

6. Elecció de President (per dimissió). Secretari (per incorporació a l'acte) i d'un vocal.

Després d'aquesta reunió, preguem l'assistència de tots els companys.

València, 7. — El president del Consell doctor Negrin, ha concedit una entrevista a un corresponsal estranger. Requirit per aquest periodista perquè exposés la seva opinió sobre el discurs del President Roosevelt, el cap del Govern espanyol ha dit:

«Les paraules de l'il·lustre President dels Estats Units, les subscric íntegrament. Venen a reforçar el moviment moral que s'està produint al món contra els procediments de violència i deslleialtat internacional dels països totalitaris.

Crec que dites paraules contribuiran a allunyar l'atmosfera espessa i amenaçadora que abraça les activitats dels pobles pacífics i es llançin, que no hagin ressonat abans, que podria influir en les deliberacions de Ginebra respecte a Espanya».

El periodista preguntà després, sobre la situació i esdevenidor de la lluita espanyola. I el doctor Negrin respongué:

«No estimo que encara s'hi és a temps per a evitar les conseqüències inminents de la guerra espanyola, que no poden ésser altres que la conflagració mundial. Per a obtenir tal resultat, unguem modificar l'actual política de condonació d'indústria amb els països agressors. La guerra s'acabarà abans de la primavera si s'obligués Alemanya i Itàlia que limitessin les seves ambicions expansionistes i retretessin les seves forces d'Espanya».

Si es continua assistint a Franco, no és possible evitar que el conflicte s'estengui i abasti terribles proporcions, cap a l'estiu. Per a la nostra part, ens preparam per a una guerra llarga. Formar un exèrcit no és tasca fàcil. En la guerra del 1914, Nordamèrica hagué d'improvisar un exèrcit a to amb el qual havia de medir-se i necessàriament temps, pes i les magnífiques possibilitats tècniques de què disposava la gran nació. A Anglaterra li passà el mateix.

Nosaltres, encara que amb la nostra pobresa, les dificultats d'haver d'organitzar la nostra defensa, amb l'enemic a casa, hem aconseguit resultats que ens autoritzen a enorgullir-nos. Encara ens falta molt, però, ja hem dit abans, ens preparam tècnicament per a una guerra molt llarga.

El crebament d'Espanya, obligada a tants sacrificis, és enorme; però serà insignificant, comparat amb el que sofrirà el món en estendre's el conflicte.

El corresponsal preguntà aleshores al cap del Govern espanyol, com es

desenrotllarien els esdeveniments, en el suposat que es vegin obligades Alemanya i Itàlia a retirar la seva protecció a Franco.

En aquest cas —reposà Joan Negrin— la guerra acabaria en dos o tres mesos. Pràcticament, no seria una guerra, sinó una acció de policia, una funció que les guerres no es guanyen solament per triomfs militars: si així fos, al principi ja l'hauria guanyat Franco que ens portava l'avantatge de disposar d'un exèrcit, quan nosaltres havíem de crear-lo de la mateixa manera l'hauria guanyada Alemanya que, militarment, tingué en la guerra mundial èxits indiscutibles, però existí un altre factor: la fe en el triomf.

Els facciosos espanyols estan mancats d'aquesta fe profunda. Unicament confien que Alemanya i Itàlia els guanyin la guerra. Tinguen en compte que aquests països agressors han muntat als rebels l'organització ofensiva i defensiva de què poden disposar eficaçment. Tenen coses d'exèrcit italià amb els seus generals i fins amb els seus comissaris polítics. Tenen tècnics alemanys per a totes les armes. Els aereons funcionen gairebé tots amb personal i material alemany i italians. També posseeixen forces colonials i mores que segons el tractat d'Algèries no poden ésser considerats espanyols. En el moment pre-

sent de retirar-se tot aquest aparell bèl·lic estranger, la moral dels facciosos cau a pic i ells mateixos, per les forces de la República seria cosa de joc recuperar les ciutats i els camps que estan destintant lluitar-se. No us oblideu que els espanyols del camp rebel senten la vergonya més baixa d'enganyar la voluntat del poble espanyol, ansia l'oportunitat de lluitar-se d'aquest pesombre.

Per últim interessa el periodista de quina manera s'organitzaria Espanya després de la victòria de la República, i el President del Consell digué:

«Com Espanya vulgui. La meua opinió personal és que Espanya seguirà essent una democràcia simplement, perquè el triomf serà degut a la concurrència democràtica de totes les forces polítiques del país. Cap partit ni podrà aixecar-se amb una victòria. Tindrà la vegada el poder el Govern adquirit un caràcter exclusiu més marcat. Tal vegada ens apropem a la concepció nordamericana de la democràcia. Això dependrà del que Espanya vulgui. L'indubitable és que cap fracció no podrà esquivar la voluntat de les altres. Tenim massa experiència perquè no sentim desgana per les dictadures.

Es probable així mateix que, en acabar la guerra es vegi la necessitat d'una reforma constitucional que

desenrotllarien els esdeveniments, en el suposat que es vegin obligades Alemanya i Itàlia a retirar la seva protecció a Franco.

En aquest cas —reposà Joan Negrin— la guerra acabaria en dos o tres mesos. Pràcticament, no seria una guerra, sinó una acció de policia, una funció que les guerres no es guanyen solament per triomfs militars: si així fos, al principi ja l'hauria guanyat Franco que ens portava l'avantatge de disposar d'un exèrcit, quan nosaltres havíem de crear-lo de la mateixa manera l'hauria guanyada Alemanya que, militarment, tingué en la guerra mundial èxits indiscutibles, però existí un altre factor: la fe en el triomf.

Els facciosos espanyols estan mancats d'aquesta fe profunda. Unicament confien que Alemanya i Itàlia els guanyin la guerra. Tinguen en compte que aquests països agressors han muntat als rebels l'organització ofensiva i defensiva de què poden disposar eficaçment. Tenen coses d'exèrcit italià amb els seus generals i fins amb els seus comissaris polítics. Tenen tècnics alemanys per a totes les armes. Els aereons funcionen gairebé tots amb personal i material alemany i italians. També posseeixen forces colonials i mores que segons el tractat d'Algèries no poden ésser considerats espanyols. En el moment pre-

sent de retirar-se tot aquest aparell bèl·lic estranger, la moral dels facciosos cau a pic i ells mateixos, per les forces de la República seria cosa de joc recuperar les ciutats i els camps que estan destintant lluitar-se. No us oblideu que els espanyols del camp rebel senten la vergonya més baixa d'enganyar la voluntat del poble espanyol, ansia l'oportunitat de lluitar-se d'aquest pesombre.

Per últim interessa el periodista de quina manera s'organitzaria Espanya després de la victòria de la República, i el President del Consell digué:

«Com Espanya vulgui. La meua opinió personal és que Espanya seguirà essent una democràcia simplement, perquè el triomf serà degut a la concurrència democràtica de totes les forces polítiques del país. Cap partit ni podrà aixecar-se amb una victòria. Tindrà la vegada el poder el Govern adquirit un caràcter exclusiu més marcat. Tal vegada ens apropem a la concepció nordamericana de la democràcia. Això dependrà del que Espanya vulgui. L'indubitable és que cap fracció no podrà esquivar la voluntat de les altres. Tenim massa experiència perquè no sentim desgana per les dictadures.

Es probable així mateix que, en acabar la guerra es vegi la necessitat d'una reforma constitucional que

desenrotllarien els esdeveniments, en el suposat que es vegin obligades Alemanya i Itàlia a retirar la seva protecció a Franco.

En aquest cas —reposà Joan Negrin— la guerra acabaria en dos o tres mesos. Pràcticament, no seria una guerra, sinó una acció de policia, una funció que les guerres no es guanyen solament per triomfs militars: si així fos, al principi ja l'hauria guanyat Franco que ens portava l'avantatge de disposar d'un exèrcit, quan nosaltres havíem de crear-lo de la mateixa manera l'hauria guanyada Alemanya que, militarment, tingué en la guerra mundial èxits indiscutibles, però existí un altre factor: la fe en el triomf.

Els facciosos espanyols estan mancats d'aquesta fe profunda. Unicament confien que Alemanya i Itàlia els guanyin la guerra. Tinguen en compte que aquests països agressors han muntat als rebels l'organització ofensiva i defensiva de què poden disposar eficaçment. Tenen coses d'exèrcit italià amb els seus generals i fins amb els seus comissaris polítics. Tenen tècnics alemanys per a totes les armes. Els aereons funcionen gairebé tots amb personal i material alemany i italians. També posseeixen forces colonials i mores que segons el tractat d'Algèries no poden ésser considerats espanyols. En el moment pre-

sent de retirar-se tot aquest aparell bèl·lic estranger, la moral dels facciosos cau a pic i ells mateixos, per les forces de la República seria cosa de joc recuperar les ciutats i els camps que estan destintant lluitar-se. No us oblideu que els espanyols del camp rebel senten la vergonya més baixa d'enganyar la voluntat del poble espanyol, ansia l'oportunitat de lluitar-se d'aquest pesombre.

Per últim interessa el periodista de quina manera s'organitzaria Espanya després de la victòria de la República, i el President del Consell digué:

«Com Espanya vulgui. La meua opinió personal és que Espanya seguirà essent una democràcia simplement, perquè el triomf serà degut a la concurrència democràtica de totes les forces polítiques del país. Cap partit ni podrà aixecar-se amb una victòria. Tindrà la vegada el poder el Govern adquirit un caràcter exclusiu més marcat. Tal vegada ens apropem a la concepció nordamericana de la democràcia. Això dependrà del que Espanya vulgui. L'indubitable és que cap fracció no podrà esquivar la voluntat de les altres. Tenim massa experiència perquè no sentim desgana per les dictadures.

Es probable així mateix que, en acabar la guerra es vegi la necessitat d'una reforma constitucional que

El Govern dels Estats Units condemna l'agressió japonesa

«L'acció del Japó a Xina és incompatible amb els principis que haurien de regir les relacions entre les nacions»

Washington, 7. — El Departament d'Estat publica el comunicat següent:

«A conseqüència dels esdeveniments que passen a l'Extrem Orient, el Govern dels Estats Units es veu obligat a arribar a la conclusió que l'acció del Japó a Xina és incompatible amb els principis que haurien de regir les relacions entre les nacions, i que és contrària a les estipulacions del tractat de les nou potències, en allò que es refereix als principis i a la política que han d'ésser seguits a la Xina, i a les estipulacions del pacte Briand-Kellogg.

En conseqüència, les conclusions del Govern nord-americà i relació a la Xina estan d'acord en general amb les de la Societat de les Nacions».

LA CIUTAT MARXA

UNIO GENERAL DE DEPENDENTS DE VENDA I DISTRIBUCIÓ (Secció de Joleria). — Es prega als companys pertanyents a aquesta secció que passin pel nostre estatge social, Pla i Marçall, 30, segon, per informar-los d'un assumpte d'interès.

ORFEO GRACIENC. — El propinent diumenge, dia 10, a la tarda, el grup de festes de l'Orfeu Gracienc inaugurarà la tanda de sessions teatrals d'aquesta temporada 1937 a 1938.

EL PROPER DILLUNS, DIA 11, COMENÇARÀ A FUNCIONAR EL PARC MOBIL ESPECIAL PER ALS METGES DE BARCELONA

La Direcció General del Transport, estudiades les necessitats dels metges barcelonins, els quals per les moltes visites domiciliàries que han de fer diàriament a distàncies considerables d'un costat a l'altre de la ciutat, no poden restar sense l'ús de l'Automòbil, ha resolt crear un Parc Automòbil a llur disposició, el qual, ateses les indicacions de la Comissió d'Enllaç Sindical integrada per metges de la C. N. T. i U. G. T., està en condicions per tal que el servei de cotxes esmentat pugui començar a funcionar el dilluns vinent, dia 11.

La Joventut, a primera línia

Al marge de la política que fan alguns sectors antifeixistes, atenta només al profit immediat i responen exclusivament al sectarisme partidista, ens plau assenyalar els moviments realment renovadors que es dibuixen en el panorama català.

No és la primera vegada que parlem de les Joventuts d'Esquerra Estat Català. En algunes altres ocasions hem dit ja les esperances que tenim posades en les Joventuts de l'E. R. C. El nostre poble necessita de la joventut, de l'esforç de la joventut. Només aquesta pot comprendre els problemes aguts que es presenten a la consideració de la nova humanitat. Només la joventut pot trobar, en el seu fons íntim d'idees, les solucions ardues i adequades.

Les J.E.R.E.C. estan situades immillorablement per a enfocar les qüestions de l'hora. No són presoners de cap dogmatisme estret i no estan guiades per altres consignes que les úniques i clares de Catalunya i la llibertat. Posició magnífica, la seva, per a servir la pàtria i

els interessos superiors del poble català.

Diuenge vinent, les Joventuts d'E. R. E. C. celebraran un Ple de Barcelona-Ciutat i Comarques. Hom hi examinarà tots els aspectes de la situació present i procurarà extreure'n les ensenyances per al futur, integrant-les dintre una línia d'actuació immediata. Es amb el més gran interès patriòtic que esperem les resolucions del Ple.

Aquesta reunió de les Joventuts d'E. R. E. C. té lloc en uns moments, diríem, de majoria d'edat de l'organització. Les joventuts de l'Esquerra han passat victoriosament la prova del foc. Molts dels seus militants, entre ells alguns dirigents, són soldats de l'Exèrcit de la República i es troben a primera línia foc. Companys estimadíssims, han inscrit ja el seu nom entre els que, en saber morir com a homes, s'han classificat d'herois.

L'esperit d'aquests presidirà el Ple de diuenge que ve i farà fecundes les deliberacions!

Contesta a Roosevelt

El Japó no assistirà a la Conferència de les nou potències

I NO CANVIARÀ LA SEVA DETERMINACIÓ D'ESTABLIR LA PAU A EXTREM ORIENT

¿Cap a una col·laboració entre els Estats Units i la S. de N.?

LA NOTA AMERICANA SOBRE EL JAPÓ HA CAUSAT IMPRESSIO A GINEBRA

Toquio, 7. — El Departament de Negocis Estrangers ha declarat que s'absté de tot comentari a la nota del Departament d'Estat dels Estats Units sobre la violació del Japó del Tractat de les Nou Potències, abans de conèixer exactament el tenor del comunicat. La nota tendeix a defensar la iniciativa de Ginebra i hom dubta que la Societat de Nacions pugui fer quelcom positiu. A Toquio es creu que la nota del Departament americà d'Estat tindrà abast moral.

El periòdic «Asahi», comentant el discurs del President Roosevelt, té les paraules pronunciades a Chicago no aleshores les tropes xineses a prolongar —diu— inútilment la guerra. Quan la guerra existeix de fet entre el Japó i la Xina, quan no hi ha cap dubte sobre el punt de saber qui sortirà vencedor, no pot dir-se que es vulgui defensar la justícia internacional condemnant l'agressor, que és el més fort, sense tenir en compte els preparatius hostils fets pels més febles.

L'agència Domei publica una nota dient que el Japó no participarà a la Conferència de les Nou Potències convocada per la S. de N. El Japó està decidit a rebutjar tota invitació directa o indirecta. El Govern japonès no canviarà la seva determinació d'establir la pau a l'Extrem Orient malgrat l'eventual aplicació de sancions econòmiques i se sent capaç de sobreportar el seu pes amb l'unió nacional.

PERO LES NOU POTÈNCIES REUNIRAN A WASHINGTON

Londres, 7. — La declaració feta pel Departament d'Estat americà declarant-se d'acord amb les conclusions de l'Assemblea de Ginebra i concluint a la violació del Japó dels compromisos internacionals, es considera a Londres com una resposta anticipada a les preguntes que els anglesos havien de plantejar a conseqüència del discurs del President Roosevelt. Es preguntaven a Londres si la iniciativa del President quedava purament en el pla verbal o si podia considerar-se com un prelude a una acció. A mesura que la nota del Departament d'Estat permet comptar com a gairebé segura la participació dels Estats Units a la Conferència convocada per Ginebra se la considera com a molt interessant. Hom suggereix igualment que podria convocar-se la reunió de la Conferència de les Nou Potències a Washington, o sigui a la capital on fou signat el tractat.

Diputats i periodistes estrangers, a Madrid

Madrid, 7. — Ahir a la tarda, després d'haver romàs gran part del dia visitant els fronts de Madrid i la brigada ferroviària, acudiren a la Delegació de Propaganda, William Doherty, diputat laborista anglès; el cèlebre advocat nord-americà Lewinson, defensor de Dimitroff i Charles Prestes; Kingsley Martin, director del «News State» i «Nation», de Londres; Seymour Walman, corresponent del «Daily Worker», de Nova York; i William Forrest, del «News Chronicle», de Londres. També es trobaven presents alguns invitats en representació de la Premsa i organitzacions sindicals i polítiques, entre ells el senyor Ossorio Tafall, San Andrés, Arino, Maria Teresa León, Rosario del Olmo i molts altres, els quals foren rebuts en nom del Govern de la República, pel senyor Carreño España.

Al saló d'actes de la Delegació es feu una reunió de gran actualitat, «Madrid sufriendo y heroico», editat per la Delegació de Propaganda i Premsa, de la que fou Junta Delegada de Defensa de Madrid, i «Als ganaderos», realitzat amb la cooperació del segon cos d'Exèrcit. Ambdós films causaren una gran impressió en els visitants estrangers, els quals elogiaren la valua documental d'aquests films. Acte seguit foren obsequiats els visitants i invitats amb un te. Durant aquest, els il·lustres hostes expressaren la seva admiració vers la invicta capital de la República i feren vots per al triomf de la causa republicana.

París i Londres tenen pressa

París, 7 (URGENT). — Per informes recollits, sabem que anit es prengueren decisions conjuntes a París i Londres amb vistes a accelerar el llurament de la nota italiana en contestació a la nota franco-anglesa sobre la situació a Espanya.

Als cercles polítics es creu generalment que l'ambaixador d'Anglaterra i l'encarregat de Negocis francès a Roma efectuaran aquesta tarda una gestió al Palau Chigi, si fins aquest moment no s'ha rebut la resposta italiana.

Aquesta tarda els representants d'Anglaterra i França demanaran a Roma la contesta italiana

París, 7 (URGENT). — Per informes recollits, sabem que anit es prengueren decisions conjuntes a París i Londres amb vistes a accelerar el llurament de la nota italiana en contestació a la nota franco-anglesa sobre la situació a Espanya.

Als cercles polítics es creu generalment que l'ambaixador d'Anglaterra i l'encarregat de Negocis francès a Roma efectuaran aquesta tarda una gestió al Palau Chigi, si fins aquest moment no s'ha rebut la resposta italiana.

E.R.C.

J. E. R. E. C.

Barcelona-Ciutat i Comarques, per al diuenge vinent

El Secretariat General de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, fa arribar a tots els grups de les J.E.R.E.C. la necessitat que nomenin dos delegats, per tal d'assistir al Ple de Barcelona-Ciutat i Comarques, que tindrà lloc el diuenge, dia 10, a les deu del matí, al Secretariat General d'Esquerra Republicana de Catalunya (carrer Tres Llit, 3), sota el següent ordre del dia:

Situació militar de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català.

Estat actual de les Joventuts i llur actuació futura.

Procs i preguntes.

Els delegats hauran de venir avaluats per credencials degudament legalitzades pel secretari general de cada grup.

El Secretariat Femení de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, fa arribar a tots els grups de les J.E.R.E.C. la necessitat que nomenin una delegada, per tal d'assistir al Ple de Barcelona-Ciutat i Comarques, que tindrà lloc el diuenge, dia 10, a les deu del matí, al Secretariat General d'Esquerra Republicana de Catalunya (carrer Tres Llit, 3).

Les delegades hauran de venir amb credencials degudament legalitzades per la Secretaria Femenina de cada grup.

Tots els grups de Joventuts que en el moment oportú no hagin rebut la convocatòria, poden considerar-se convocats, ja que els mitjans de comunicació no permeten ni assegurar rebre la correspondència.

SECRETARIAT ESCOLAR DE LES J. E. R. E. C.

Aquesta Secretaria Escolar fa arribar a tots els grups escolars de les J. E. R. E. C., amb també als Secretariats d'Escola de les Comarques, la necessitat de nomenar dos delegats, per tal d'assistir al Ple de Barcelona-Ciutat i Comarques, que tindrà lloc el proper diuenge, dia 10, a les deu del matí, al Secretariat General d'Esquerra Republicana de Catalunya, carrer Tres Llit, 3.

SECRETARIAT COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT

Es convoca a tots els delegats dels grups de Joventuts de la Comarca del Baix Llobregat, de conèixer a la reunió que tindrà lloc el proper diuenge, dia 10, a les quatre de la tarda, al local del Secretariat General de les J. E. R. E. C. (Rambla de Catalunya, 32, primer).

Federació de Barcelona-Ciutat

Davant l'anunci de la convocatòria per a un Ple Local i Comarcal, el Comitè del Secretariat General de les J. E. R. E. C., aquesta Federació prenoma a tots els Secretaris Generals de Joventuts de les Explotacions de Barcelona que es serveixin per aquest Secretariat, en els dies d'aquesta setmana per rebre instruccions.

Davant la convocatòria de Secretariat General de les J. E. R. E. C. per a un Ple Local i Comarcal, per al diuenge, dia 10, a les deu del matí, es prega a totes les entitats i centres de Barcelona que es serveixin nomenar el delegat i sotselegat que els ha de representar.

Per tal de poder assistir-hi, aquesta Secretaria prega a totes les entitats que procurin enviar els esmentats delegats, ja que és assumpte de molta importància.

COMITE POLITIC DEL DISTRICTE TERCER

Esquerra Republicana de Catalunya

La convocatòria que haurà arribat a les teves mans et parla d'afers interessants que han d'ésser objecte de discussió a la reunió de militants del districte tercer.

La sola publicitat d'aquesta afers, en període de reorganització dels organismes superiors del Partit i diu, més que cap altra cosa, la importància que per a Esquerra Republicana i per a Catalunya, té la celebració d'aquesta reunió.

Es per això que en fer arribar a les teves mans aquesta convocatòria hem cregut afegir aquestes ratlles i trucar a les portes de la teva consciència a l'objecte que no deixis d'assistir-hi.

Fem a de l'encert que posem a l'elecció dels companys que han de representar-nos, depen una estructura justa i adequada dels organismes superiors, i no oblidis que l'encert ha d'ésser, en aquesta ocasió, el mínim exponent de la qualitat individual i col·lectiva que políticament tenen els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vina, doncs, a la reunió i emet el teu vot amb plena llibertat i fites la vista sola en els interessos sagrats de Catalunya i del Partit.

Ets convidat i esperem la teva assistència.

EL 6 D'OCTUBRE

El Casal d'Esquerra Estat Català, de Gràcia, amb motiu de l'aniversari del 6 d'octubre, ha anat a visitar la tomba del qui fou el primer President de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià.

Es fa arribar a totes les militants i simpatitzants d'E. R. de C. que manquen pocs dies per a tancar-se la inscripció per al curs preparatori d'infermeres que es donarà en aquest casal.

Les companyes que desitgin inscriure's i encara no ho han fet, poden passar pel casal «Espanyol», Aribau, 74, tots els dies feiners, de 8 a 8 de la vetlla.

La inscripció serà lliure i gratuïta.

LES NOIES D'E. R. DE C. TREBALLEN

La secció femenina «Lluites Companys» del Centre Català Republicà del districte IV es complau a notificar a totes les companyes sòcies i simpatitzants de dita secció, la inauguració del taller de tall i confecció que tindrà lloc avui, dia 7, com també alguns cursos que estan en projecte de màxim interès per a totes les companyes.

Per a inscripcions tots els dilluns i dijous, de set a dos quarts de vuit del vespre, al nostre Centre (Pau Iglesias, 21).

CONVOCATÒRIA DEL COMITE POLITIC DEL DISTRICTE III

Aquest Comitè Politic en compliment dels acords del darrer Ple de la Federació de Barcelona, es complau a convocar-vos a l'Assemblea de militants que tindrà lloc el diuenge vinent, dia 10 del mes que som.

L'Assemblea s'obrirà a la sala d'actes del Casal de Gaiyanys (Lluhi i Rissac, xamfrà al carrer Segura), a les deu del matí de primera convocatòria i a dos quarts d'onze de segona, sota l'ordre del dia següent:

Primer. Elecció del representant del districte al Consell de la Federació.

Segon. Elecció de tres candidats al Comitè Executiu de la Federació.

LA DARRERA NIT FOU OCUPAT EL POBLE D'OSAN, A L'ALT ARAGO

L'OPERACIÓ ENCARA NO HA ACABAT

Boltaña, 7. (De l'enviat especial de Pubes). — Segueix la marxa victoriosa de l'Exèrcit republicà pels sectors nord de la província d'Ossa.

Aquesta nit passada fou pres el poble d'Ossa i s'han capturat en aquesta acció molts presoners i material, entre aquest metrallores modernes.

Ha estat una habilitíssima maniobra que ha sorprès per complet l'enemic i així ho han declarat els presoners, per la rapidesa de la seva execució i el decidit impuls de l'avantguarda republicana. Aprofitant que cessà la pluja que durant aquests dies ha caigut amb intensitat, el comandament assenyalà uns objectius determinant un espai de temps per a aconseguir-los i seguidament les tropes lleials, amb

una gran moral, es llançaren a la conquesta de les posicions assenyalades i poc després quedaren tancats des de totes les sortides del poble d'Ossa i a la poca estona el poble era pres per les nostres tropes.

L'enemic no oposà gran resistència, símptoma que denota la desmoralització que s'ha produït entre els facciosos davant l'avang republicana.

L'operació no ha acabat. Els nos-

tres soldats segueixen amb el major entusiasme envers l'assoliment d'altres objectius que també els han estat assenyalats; però a l'hora que comuniquem aquesta notícia desoem-ne el resultat total, si bé s'ha avançat.

Ossa està situat a la zona de Sabadell, sobre el riu Gallego. Delimita al nord-est, San Roman de Baza i al nord-oest, Casbas.

EL DEPARTAMENT DE PROVEIMENTS DESAUTORIZA UNA NOTA

En relació a la nota publicada a «El Diuiviu» del dia 6 de l'actual mes, el Departament de Proveïments de la Generalitat de Catalunya fa pública la seva desautorització a l'escriptura continguda en ella advertint a la premsa en general que no ha de fer-se ressò de cap nota que no vagi degudament avalada pels organismes responsables de l'assoliment del Departament. Al mateix temps ha acordat la separació del funcionari M. Valles per haver-se atribuït funcions impropies del seu càrrec.

ELS REPRESENTANTS DE LA GENERALITAT A LA COMISSIÓ D'INDUSTRIES DE GUERRA

El «Diari Oficial» publica un decret del Departament de Presidència pel qual són nomenats representants de la Generalitat a la Comissió d'Indústries de Guerra, creada a Catalunya per decret del Ministeri de Defensa Nacional del 23 de setembre propassat, els ciutadans Joan Balart i Armengol, Josep Salgas i Genis i Joaquim Dardalló i Lles, els quals dels quals en qualitat de vice-president.

PAQUETS PER ALS FRONTS

El Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i a tots els Fronts, fa públic que, després de les causes que van motivar la suspensió d'admetre paquets per al front, tornaran a admetre'n amb tota regularitat, a partir del dia 8 d'aquest mes, al nou local habilitat per aquest efecte, situat al Passeig de El i Margall, 30. Hores de recepció: de 9 a 1.

Preguem a tothom que vulgui portar paquets que prengui nota de les instruccions següents:

Primer. Es de gran importància fixar de manera que no sigui fàcil l'estripar-se o perdre's l'adreça. (Si és possible que sigui escrita en cartó, fusta, o sobre el mateix emballatge).

Segon. L'adreça ha de fer-se en lletres ben clares, consignant-hi tots els detalls possibles. És de capital interès que hi figurin el cos d'Exèrcit i Divisió a que pertanyi el soldat.

Tercer. El pes dels paquets no podrà passar d'un màxim de cinc quilos.

En renovar aquest servei, el Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i a tots els Fronts, es complau en fer públics les gràcies i el reconeixement que sent per totes les facilitats que ha trobat per a portar a terme la nova reorganització, especialment per part de la Conselleria de Proveïments i a la Unió General de Treballadors, pels magnífics que a tal efecte ha realitzat.

DIVERSOS

Sha donat compte al Jutjat de guàrdia de la mort de Josep Forner Garcia, correguda al seu domicili del carrer Escoles Pies, de Sarrià, a conseqüència d'una greu intoxicació per haver menjat bolets verinosos.

Iguament ha intervingut el Jutjat per a practicar diligències per la mort d'un home, que no ha pogut ésser identificat, correguda al carrer de Círcol, per causes que encara s'ignoren.

Ha estat detingut i posat a disposició del Jutjat corresponent Joan Camero Mercen, acusat d'ésser un dels autors del robatori al Bar Biarritz, del carrer de Muntaner, el dia primer de setembre passat.

Al carrer d'Urgell, des del tercer pis de la casa 189, es llançà la inquilina Antonia Moratons Fortuny, i quedà morta a l'acte.

Adela Ventura, algarrò fou atropellada per un tren que li produí l'amputació traumàtica del peu dret. El greu estat passà a l'Hospital.

Al Tribunal Popular número 1 es votà una causa contra Jeroni Sánchez López, acusat d'haver incendiat en un camp de Sabadell unes garbes de blat.

El veredicté fou de culpabilitat i la sentència, de dos anys, quatre mesos i un dia de separació de la convivència ciutadana.

Demà hi haurà pa ver a tothom

El Departament de Proveïments de la Generalitat de Catalunya es complau a fer arribar que demà divendres, dia 8, a totes les fàbriques de Barcelona donaran pa contra presentació de les targetes de racionament i a por de 200 grams per persona i per a totes les targetes existents.

«L'acord de la Sisena Comissió té validesa política», diu Alvarez del Vayo

València, 7. — Alvarez del Vayo, parlant amb els periodistes, ha manifestat, referint-se a les últimes resolucions de la Societat de Nacions, el següent: —Malgrat el resultat de la votació, segueixo sostinent la validesa política de l'acord de la Comissió Sisena. És absurd que el vot d'un raval italià com Albà hagués invalidat el de 36 països. Per això jo he volgut mantenir la validesa política de l'acord de les grans democràcies, ja que la validesa moral està per damunt de tot.

El conseller d'Economia explica l'obra realitzada i per realitzar

El conseller d'Economia de la Generalitat, en rebre aquest migdia els periodistes, els ha lliurat una nota en la qual exposa la reorganització de la Conselleria d'Economia.

Ha exposat, a més, que està estudiant el projecte de les Federacions Econòmiques d'Indústria i els ha informat del funcionament dels Consells d'Indústria i Consell d'Economia, la importància i transcendència econòmica dels quals ha exposat.

També ha exposat els motius que fan necessari la creació d'un fons de capitalització.

Al final ha exposat als periodistes els projectes d'electrificació de tot Catalunya, especialment les línies de ferrocarril, la valoració de la nostra riquesa forestal, la negociació fluvial on sigui possible, la industrialització de les nostres comarques mineres i l'alimentació de la indústria tèxtil per mitjà de fibres obtingudes a la nostra terra.

El senyor Comarera s'ha mostrat optimista sobre l'obra futura i satisfet de l'obra realitzada.

VISITA AL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Han visitat el president del Parlament, senyor Casanoves, l'ex-president del Consell senyor Manuel Portela Valladares, els diputats senyors Cerezo i Batetistín i el conseller regidor de l'Ajuntament de Girona senyor Porta.

EL SR. PORTELA VALLADAR'S VISITA EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

Aquest matí han visitat el president de l'Audiència el diputat i Coris i director de «La Humanitat» senyor Rubió Tudurí, l'ex-president del Consell de ministres, senyor Portela.

«Nord-Amèrica ha donat el primer pas. El President dels EE. UU. predica amb l'exemple», diu «Política»

Madrid, 7. — «POLITICA» comenta el discurs del President Roosevelt i diu: Pregona emoció ha produït a tot el món el discurs de Chicago. Més gran serà encara la sensació que produïxi la declaració formulada oficialment davant del Japó pels Estats Units.

Ningú no podrà desconèixer la transcendència que encloeu el pas que acaba de fer la democràcia nord-americana. Anglaterra i França es veuran obligades a accelerar el ritme de les seves gestions internacionals. Decorosament no podran prosseguir en aquest joc de dubtoses eufemismes que hagueren d'acabar en la gloriolosa invenció — humorística a força de mostrar-se extremada en la prudència — de l'amençada potència desconeguda. La guerra — ha dit Roosevelt — és contagiosa. Per tal d'evitar activitats perilloses, Nord-Amèrica ha fet ja el primer pas. El President dels Estats Units predica amb l'exemple.

EL SR. PORTELA VALLADAR'S VISITA EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

Aquest matí han visitat el president de l'Audiència el diputat i Coris i director de «La Humanitat» senyor Rubió Tudurí, l'ex-president del Consell de ministres, senyor Portela.

«Nord-Amèrica ha donat el primer pas. El President dels EE. UU. predica amb l'exemple», diu «Política»

Madrid, 7. — «POLITICA» comenta el discurs del President Roosevelt i diu: Pregona emoció ha produït a tot el món el discurs de Chicago. Més gran serà encara la sensació que produïxi la declaració formulada oficialment davant del Japó pels Estats Units.

Ningú no podrà desconèixer la transcendència que encloeu el pas que acaba de fer la democràcia nord-americana. Anglaterra i França es veuran obligades a accelerar el ritme de les seves gestions internacionals. Decorosament no podran prosseguir en aquest joc de dubtoses eufemismes que hagueren d'acabar en la gloriolosa invenció — humorística a força de mostrar-se extremada en la prudència — de l'amençada potència desconeguda. La guerra — ha dit Roosevelt — és contagiosa. Per tal d'evitar activitats perilloses, Nord-Amèrica ha fet ja el primer pas. El President dels Estats Units predica amb l'exemple.

